

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและความมั่นคง ประเทศชาติที่มีความมั่นคงจำเป็นต้องมีกำลังคนที่มีคุณภาพ ประชากรที่ติดยาเสพติด จะเป็นบุคคลที่ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ขาดแรงจูงใจในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ โอกาสที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าย่อมเป็นไปได้ยาก ซึ่งรัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ ได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นอกจากนี้รัฐบาลยังมีนโยบายที่จะแก้ปัญหาอย่างจริงจังเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้วางมาตรการในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ก็ไม่ทำให้จำนวนของผู้ติดยาเสพติดหมดไปได้ กลับเพิ่มจำนวนผู้ค้าและผู้เสพติดมากขึ้นอีก สถิติความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2539 มีจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศ 86,603 คดี ปี พ.ศ. 2540 เพิ่มขึ้นเป็น 101,849 คดี ปี พ.ศ. 2541 เพิ่มขึ้นเป็น 185,546 คดี ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2542 :18) และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวในงานจัดกิจกรรมกีฬาต้านยาเสพติดที่สนามศุภชลาศัย ว่าในปี พ.ศ. 2542 มีคดียาเสพติดทั่วประเทศ 190,382 คดี (วีระกร คำประกอบ. 2543 : 1)

จากข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ ในปี 2537 มีจำนวน 38,864 คน ปี 2538 มีจำนวน 49,796 คน แสดงให้เห็นจำนวนของผู้ติดยาเสพติดที่เพิ่มขึ้น ปัญหายาเสพติดทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นได้แพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษา จากสถิตินักเรียนที่สมัครเข้ารับการบำบัดรักษา ยาเสพติดทั่วประเทศที่เพิ่มขึ้นทุกปี ช่วงปี พ.ศ. 2536 – 2538 คือ 1,401 คน, 3,090 คน และ 4,261 คน ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2542 : 31) นอกจากนี้ยังพบชนิดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นด้วย ได้แก่ ยาบ้า สารระเหย กัญชา และเฮโรอีน ซึ่งในขณะนี้ได้แพร่ระบาด สู่กลุ่มนักเรียนในสถานศึกษาอย่างรุนแรง จากการสำรวจข้อมูลนักเรียนที่เสพยาเสพติดในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการพบว่านักเรียนในสังกัดทั้งหมด 10,978,144 คน ติดยาเสพติด 20,309 คน เป็นประเภทเฮโรอีน 3,110 คน กัญชา 690 คน ยาบ้า 1,069 คน สารระเหย 1,442 คน เหล้าและบุหรี่ 16,878 คน (สำเรียง แยมโสภี. 2539 : 1-2) เมื่อนักเรียนติดยาเสพติด จึงเป็นการทำลายสุขภาพอย่างร้ายแรงไม่สามารถที่จะพัฒนาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ได้ ส่งผลกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจปัญหาสังคม ปัญหาทรัพยากรและความมั่นคงของประเทศชาติ

สถานศึกษามีความพยายามที่จะหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการให้การศึกษา การให้ข้อมูลข่าวสาร การจัดกิจกรรมทางเลือก (ปัจฉิมา พิศรสาธิต, 2539 : 13) และการจัดทีมงานป้องกันปัญหาเสพติดในสถานศึกษาโดยการระดมครู อาจารย์หลายฝ่าย เช่น ฝ่ายปกครอง ฝ่ายแนะแนว ตลอดจนครูผู้สอนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (มานัส สารัชชัย, 2543 : 38) เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพปลอดภัยจากยาเสพติด เพื่อประโยชน์ในการให้ความช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด (จงรัก อินทรเสวก และคณะ, 2544 : 127)

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 จากข้อมูลของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใน 16 อำเภอ จำนวน 483 โรงเรียนพบว่า 79 โรงเรียน มีปัญหาการใช้ยาเสพติดเป็นสถานศึกษาในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา 50 โรงเรียน และอีก 29 โรงเรียน กระจายอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนนักเรียนที่ใช้สารเสพติด มีจำนวน 62 คน เป็นชาย 54 คน เป็นหญิง 8 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2538 : 58) และจากข้อมูลของผู้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปี 2538 มี 165 คน ปี 2539 มี 205 คน และจากข้อมูลนักเรียนที่ถูกส่งตัวมาดำเนินคดีที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด ปี 2538 มี 241 คน ปี 2539 มี 338 คน (สำเร็จ เข้มโสภี, 2539 : 2-3) จากสถิติข้อมูล ที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีแนวโน้มของความรุนแรงเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องพัฒนาแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มนักเรียนยังมีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าสถานศึกษาจะปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ก็ตาม แต่ปัญหายังมีความรุนแรงและมีวิธีการแพร่ระบาดที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าเดิม แสดงว่าสถานศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา还没有วิธีการหรือแนวทางที่จะนำมาดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

แนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษา เป็นสิ่งที่สถานศึกษาจำเป็นต้องหาแนวทางเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษา การรู้แนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การวางแผนการดำเนินงานการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีคุณสมบัติ คือ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา หรือเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สาธารณสุขอำเภอ และผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.1.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในขั้นการตรวจสอบความเป็นไปได้ของแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 84 คน หัวหน้างานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 84 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 84 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 84) ได้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 25 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน สาธารณสุขจำนวน 3 คน ผู้ปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 8 คน โดยผู้วิจัย ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ คือ ต้องเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา หรือเป็นสาธารณสุขอำเภอ และเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นการตรวจสอบความเป็นไปได้ของแนวทาง การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 69 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 69 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 69 คน จำนวนทั้งสิ้น 207 คน ได้มาจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางอัตราส่วนของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) และใช้วิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์ จำนวนทั้งสิ้น 207 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2549 ได้กลุ่มตัวอย่าง 69 คน หัวหน้างานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2549 ได้กลุ่มตัวอย่าง 69 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ปีการศึกษา 2549 ได้กลุ่มตัวอย่าง 69 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาที่ศึกษา

ขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทางการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ ประกอบด้วย

- 2.1 การสร้างทีมงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด
- 2.2 การให้การศึกษา
- 2.3 การจัดกิจกรรมทางเลือก
- 2.4 การให้ข้อมูลข่าวสาร

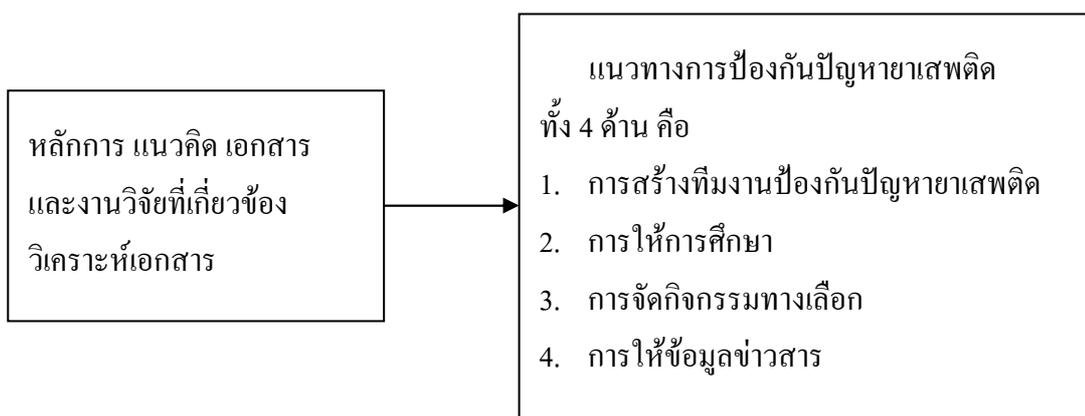
3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 แนวทางการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

3.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ นักวิจัย เกี่ยวกับ
แนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมี ส่วนประกอบ
4 ด้าน คือ การสร้างทีมงานป้องกันปัญหาเสพติด การให้การศึกษา การจัดกิจกรรมทางเลือก
และการให้ข้อมูลข่าวสาร แล้วนำมาร่างเป็นแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติดของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 เพื่อนำไปตรวจสอบ
ความเหมาะสมและตรวจสอบความเป็นไปได้ของแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติดจากกลุ่มตัวอย่าง
ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในสถานศึกษา หมายถึง ยาบ้า สารระเหย กัญชา เฮโรอีน โคเคน ยาอี แวเลียมและยากล่อมประสาท

แนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด หมายถึง การจัดกิจกรรมการดำเนินงานการป้องกัน
ปัญหาเสพติด ที่มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ การสร้างทีมงานป้องกันปัญหาเสพติด การให้
การศึกษา การจัดกิจกรรมทางเลือก และการให้ข้อมูลข่าวสาร

ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด หมายถึง สิ่งทีระบุในแต่ละ
รายการสอดคล้องตรงกับสภาพปัจจุบันปัญหา การแก้ไขสอดคล้องได้จากค่าคะแนนที่ผู้อำนวยการ

สถานศึกษา สาธารณสุขอำเภอและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติด เลือกลงจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

ความเป็นไปได้ของแนวทางการป้องกันปัญหายาเสพติด หมายถึง สิ่งทีระบุในแต่ละรายการสามารถปฏิบัติได้จริง สอบวัดได้จากค่าคะแนนที่รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวและตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนเลือกตอบจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์ที่กำหนด

การสร้างทีมงานป้องกันปัญหายาเสพติด หมายถึง การแต่งตั้งทีมงาน การจัดตั้งสารวัตรนักเรียน การศึกษาสำรวจข้อมูล การวิเคราะห์สภาพปัญหายาเสพติด การกำหนดแนวทางดำเนินกิจกรรม การแสวงหาความร่วมมือจากชุมชน การติดตามประเมินและรายงานผลการดำเนินงาน

การให้การศึกษา หมายถึง การฝึกอบรม สัมมนา การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ นำนักเรียนไปฝึกอบรมหรือเข้าค่ายให้ความรู้ ชี้แจงนักเรียนให้รู้จักพิษภัยผลกระทบของยาเสพติด จัดนิทรรศการ จัดทำเอกสารเผยแพร่ ประมวลเรียงความ ประมวลคำขวัญ นายวิถีทัศน์ สอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดในทุกรายวิชา จัดหาคู่มือและสื่อการสอนเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาที่ถูกต้อง ให้นักเรียนที่เรียนวิชาสุขศึกษาทุกคนทำรายงานเรื่องโทษของยาเสพติดและนำนักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

การจัดกิจกรรมทางเลือก หมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การเล่นเกมดนตรี โต้วาทิ การแสดงละครต่อต้านยาเสพติด จัดกิจกรรมนันทนาการ จัดตั้งศูนย์กีฬา นักเรียน จัดลานกีฬาต้านยาเสพติดในสถานศึกษา จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโอกาสวันสำคัญ การให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่นักเรียน การตรวจสุขภาพและตรวจสารเสพติดในร่างกาย การปฏิบัติรักษาศีลอย่างเคร่งครัด

การให้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การจัดป้ายนิเทศ จัดทำสารประชาสัมพันธ์ ข่าวการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การจัดทำวารสารเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดเผยแพร่ ดำเนินการผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 มีจำนวน 84 โรงเรียน

ผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็น

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาหรือโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายปกครอง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายปกครองของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาหรือโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

หัวหน้างานแนะแนว หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานแนะแนว หรือผู้ที่โรงเรียนมอบหมายให้รับผิดชอบงานแนะแนวของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หรือโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ตัวแทนผู้ปกครองที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาหรือโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา หรือเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันปัญหาเสาพิศ

ผู้ปฏิบัติงานป้องกันปัญหาเสาพิศในสถานศึกษา หมายถึง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวและตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน